

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

19.10.2011

Kommentarer til nemndordningen, lisensjakt på ulv og jerv og avgangskriterier

Foreningen Våre Rovdyr konstaterer at departementet for andre gang på drøyt et halvår har måttet overstyre rovviltnemndene i region 4 og 5 ved å legge inn en buffersone i forhold til Julussareviret av hensyn til genetisk verdifullt ulveindivid. Det er slik vi ser det et uomtvistelig faktum at hensynet til innvandregener i ulvepopulasjonen åpenbart ikke er realitetsbasert hos nemndene og desto mer aksentuert gjennom at tre av nemndmedlemmene til og med ønsket å inkludere eventuelle genetisk verdifulle radiomerkede individer i lisensjakten. Det er videre klart at lisensjakt er en skademotivert jakt, og det er tydeligvis vanskelig å få gjennomslag for dette i disse nemndene når det gang på gang legges opp til jakt i områder uten skader basert på det noe ulne begrepet konfliktdemping. Som om ikke dette nettopp er konfliktskapende. Dette gjelder også jerv i Hedmark der stort sett hele fylket legges ut for lisensjakt, og vi ser da også at to jerver nylig ble skutt i Våler fjernt fra enhver skadeproblematikk. Det burde være åpenbart at utvanning av forvaltningsbegrepet på denne måten reduserer mulighetene for uttak i områder med faktisk skadepotensiale.

I tilknytning til dette benytter vi for øvrig anledningen til å purre på svar i samband med vårt brev av 9. desember 2010 vedrørende klage på ny vurdering i forbindelse med lisensjakt på jerv i region 5 - oversendt Miljøverndepartementet i brev 19. januar 2011 fra rovviltnemnden i Hedmark.

Denne stillingskrigen begynner nå å utarte der på den ene side næringstilknyttede nemnder fokuserer på å legge hindringer i veien for rovviltets livsvilkår og på den annen side statlige forvaltningsmyndigheter nedfeller retningslinjer uten nødvendig gjennomslagskraft. Departementet bør snart se på hvilken nytte vi har av nemndene og eventuelt deres sammensetning på bakgrunn av de føringer nemndene rent faktisk har for å ivareta rovviltet i norsk natur.

Vi ser at lisensjaktkvoten på ulv begrunnes med stort sett samme kunnskapsgrunnlag som lisensjakten tidligere i år. Det må i så fall bety at departementet anser at et kvoteuttak på rundt regnet 10 % var for lite i vinter og at ca. 20 % av drøyt 30 norske individer er mer passende. Det stiller vi oss uforstående til.

Når det gjelder Julussareviret, så er det jo også påfallende at et ulveindivid her ble gjenstand for ulovlig jakt i vernet område kort etter lisensjaktstart. Dette er nok et eklatant eksempel på hvilke tilstander vi får i dette landet etter gjennomføring av generell nødvergerett i forbindelse med hunder som nok et tiltak i en lang rekke av lignende hensynsløse initiativ for å komme rovviltet til livs. For øvrig synes det som om det påskutte individet pussig nok uten videre friskmeldes til tross for blodspor. Det er oppsiktsvekkende at et individ med skuddskade nærmest anses som kurant tilbakeført i bestanden. Det er mer sannsynlig i denne situasjonen at dyret kommer til å bukke under. I det minste får man ta inn over seg at man overhodet ikke kjenner til den skadeskutte ulvens skjebne og at kunnskapsgrunnlaget således er mangelfullt. I så fall må individet preliminært tilordnes irregulær avgang under lisensjaktens forløp og således fratrekkes kvoten nettopp for å være føre var.

En ny stasjonær ulv er oppdaget mellom Løten og Åmot i Hedmark, men så vidt vi forstår er det uklart om det dreier seg om et eller to dyr og hvilken genetisk sammensetning det er tale om. At eventuelle radiomerkede individer med østlige gener med nød og neppe ble vernet utenfor forvaltningssonen av nemndene og sanksjonert av departementet er jo oppløftende. Det skulle da også bare mangle. Vi må

imidlertid med respekt å melde påpeke at felling av genetisk verdifulle *umerkede* individer *utenfor* forvaltningssonen ikke bidrar til å avhjelpe den genetiske situasjonen i bestanden - noe vi har inntrykk av er viktig for departementet. Norsk ulvebestand er ekstremt utrydningstruet og består kun av noen få titalls individer. Departementet viser da også til artens klassifisering som kritisk truet på den nasjonale rødlisten. Ingen annen art på randen av utryddelse ville vært gjenstand for et så massivt utrydningspress, og knapt noe annet land ville vært bekjent av dette. Det er således symptomatisk at departementet må ty til svenske bestandstall. Vi har tidligere oppfordret forvaltningsmyndighetene til å ta bestandssituasjonen inn over seg og benytte føre-var-prinsippet i betydelig større grad enn tilfellet er. Departementet knytter prinsippet til kunnskapsgrunnlaget. Det er vår klare oppfatning og krav at så lenge ulveindivider ikke er analysert med tanke på DNA-sammensetning, så er kunnskapsgrunnlaget de facto for svakt. Dermed må det få konsekvenser for fellingsareal og eventuelt kvote innenfor rammen av føre-var-prinsippet. Vi er selvsagt klar over de årvisse og omsegripende ønskemålene fra ulike hold om forsering av etterstrebelen av utrydningstruede arter og hurtigst mulig tilfredsstillelse av disse ønskene fra sentralt hold, men det er etter vår mening liten grunn til det hastverksuttaket av ulv som skal gjennomføres nå.

Vi ser også at departementet holder strengt på at en ulv som døde etter inntak av et fremmedlegeme ikke skal inngå i begrepet irregulær avgang. Vi viser til definisjonen av irregulær avgang i rovviltforskriften:

Menneskeskapt avgang som påkjørsler, ulovlige fellinger, nødverge, særskilte fellinger og lignende.

Det dreier seg altså ikke bare om fellinger, men også påkjørsler eller annen menneskeskapt avgang. Direkte konsekvenser av et øremerke fra ku kan vanskelig karakteriseres som noe annet enn menneskeskapt og kan således med god grunn omfattes av irregulær avgang. Men viktigere er det at enhver kjent avgang fra en nær utrydningstruet bestand selvsagt må inngå i bestandsforvaltningen og desto mer på bakgrunn av nye opplysninger om omfanget av ulovlig jakt. Det er ikke tillitvekkende at departementet griper til halmstrå om formaliteter omkring avgang for i størst mulig grad å være behjelpelig med å etterstrebe en bestand på randen av utryddelse. Bestandssituasjonen tilsier selvsagt eksepsjonelle forhold som må håndteres med eksepsjonelle tiltak.

Yngve Kvebæk
Daglig leder

Kopi: FMHE, FMOA, DN